

[Elisabeth Bruun Olesen]

des, Scania. Vi er sikre på, at en fastsættelse af en tidsfrist nok skulle få sat fut i udviklingen af belægninger i stedet for dem, der i dag stadig væk er asbestholdige.

Jeg vil minde hr. Estrup om, at det socialdemokratiske forslag ikke taler om 14 dage. Mig bekendt taler det om et år. Jeg mener, at en tidsfrist på et år nok skal få sat gang i fabrikanterne.

Vi ser i VS ingen grund til at tillade, at visse lastbiler kører rundt med asbestholdige belægninger, når man som sagt kan køre med nogle, der er asbestfrie. Vi ser slet ingen grund til at beskytte producenterne. Vi vil beskytte arbejdskraften mod asbestforårsagede sygdomme. Vi vil såmænd godt være med til at præmiere de firmaer og virksomheder, som har udviklet og produceret asbestfrie bremsebelægninger, og så håbe på, at de får solgt, og at der kommer gang i de andre virksomheder.

Der er erfaringer med asbestfrie bremser. Som jeg påpegede allerede sidste gang, har Ålborg Omnibusselskab i flere år kørt asbestfrit på samtlige busser, efter at man i tre år havde kørt med forskellige forsøgsbelægninger. Fordelene har faktisk været flere ud over de rent miljømæssige: man har haft en mere stabil friktionskoefficient, længere levetid, mindre tromleslitage. Århus Sporveje har kørt ca. 50 mill. km med asbestfrie belægninger. Man har lige så gode erfaringer i Århus, som man har i Ålborg. Århus Renholdnings-selskab og Falck er også begyndt at anvende asbestfrie belægninger. Endelig har Københavns Brandvæsen gode erfaringer med asbestfrie belægninger på Mercedesambulan- cer. De bremser efter chaufførernes udsagn bedre og holder til mere end det dobbelte antal kilometer.

Der er altså en lang række erfaringer at bygge på. Der er faktisk i Socialdemokratiets forslag en frist på et år. Derfor synes jeg, det er for let at sige, at det handler om teknik, og at jeg kommer for let igennem det hele ved kun at snakke om nye biler. Jeg snakker faktisk også om de ældre biler og siger, at man inden for det år må kunne udvikle nogle bremsebelægninger uden asbest dér, hvor det ikke er muligt i dag. Jeg giver hr. Kaj Poulsen ret i hans synspunkt: det er desværre sådan, at det ofte først er et påbud eller en tidsfrist, der sætter gang i det.

Jeg vil så gå over til at sige noget om nogle andre ting inden for asbestområdet.

Vedrørende retningslinjerne for det eksisterende byggeri mener jeg, at der er nogle problemer. Der er for ca. en måned siden kommet en vejledning om asbestsanering fra Arbejdstilsynet. Der er to hovedproblemer i det: man indfører en håbløs skelnen mellem situationer, hvor der er risiko for væsentlig asbestfiberspredning, og hvor der ikke er det. Der er ingen regler for, hvordan man vurderer på forhånd, om det er den ene eller den anden situation. Man ser desuden helt bort fra nødvendigheden af at rense luften for fibre, inden afskærmningen pilles ned. Det fastslås, at når der er gjort rent på overfladen, kan der udluftes.

Jeg har tidligere spurgt arbejdsministeren om asbestuddannelsen og har fået det svar, at den forsøgsuddannelse, man har været i gang med, har man været meget tilfreds med. Jeg har derfor spurgt, hvorfor det ser ud, som om den nye asbestuddannelse bliver meget væsentlig forringet. Jeg har blot fået at vide, at man ikke har besluttet noget endnu, og at det har vist sig vanskeligere, end man havde antaget.

Jeg vil godt tro, at der er nogle arbejdsgivere, der har vist sig vanskeligere at tackle end antaget. Jeg vil godt spørge ministeren, om han vil bruge sine beføjelser sådan, at man undgår at nøjes med et rent teoretisk 2-dages kursus for arbejdsledere og folk, der kun skal lave asbestsanering med lav risiko, og at det ikke bliver sådan, at kun de, der skal lave »rigtig asbestsanering«, skal have den praktiske del af kurset.

Hvis det blev resultatet, ville der komme nye skandaler i kølvandet på asbestsane- ringen, og usikkerhed ville herske blandt dem, der arbejder med asbestsanering, og hos rekvirenter og brugere. Den usikkerhed er stor nok i dag, og den bliver langt værre.

Jeg ved ikke, om man må sige sådan noget, efter at fru Elsebeth Kock-Petersen har belært os om, at man ikke må så tvivl om arbejdsministerens hensigter og meninger og sådan noget, men jeg vil alligevel sige, at hvis den uddannelse kommer igennem og ministeren ikke kan afkræfte det, så mener jeg faktisk, at ministeren ligger under for Entreprenørforeningen, der går ind for den model for at få en kortsigtet besparelse. Konse-